

Kamuda Yeni Trend Örgütsel Mobbing mi Oldu?

Önce, işin uzmanından örgütsel mobbingin ne olduğunu hatırlatmış olalım:

“İşyerlerinde bir veya birden fazla kişi tarafından diğer kişi ya da kişilere yönelik gerçekleştirilen, belirli bir süre sistematik biçimde devam eden; yıldırma, pasifize etme veya işten uzaklaştırmayı amaçlayan; mağdur ya da mağdurların kişilik değerlerine, mesleki durumlarına, sosyal ilişkilerine veya sağlıklarına zarar veren olumsuz tutum ve davranışlara mobbing/yıldırma denir. Bunun kamu ya da bir işletme tarafından çalışanların bir bölümüne veya tamamına uygulanmasına da ÖRGÜTSEL MOBBİNG denir.” (İsmail Akgün MEYAD Genel Başkanı)

Mobbing eylemi, bir nevi cezalandırma için yıldırma ve bulunduğu konumdan geri çekilmeye zorlama amaçlı yapılır. Kişiler arasındaki mobbingin ise farklı hedefleri olabilir. Kurumsal veya örgütsel mobbingte, muhataplara bir nevi sürü muamelesi yapılarak hizaya getirme, istenilen bölgeye yönlendirme gibi toplu amaçlar söz konusudur.

Örgütsel Mobbing, çalışanlara ve belli insan gruplarına karşı yapılabildiği gibi, diğer kurumlara karşı da uygulanabilir. Mesela, 2019 yerel seçimlerinden önce, özellikle Büyükşehir Belediyelerinin yetki ve imkanlarının olabildiğince genişletildiğini ve yerelleşmenin güçlü şekilde uygulandığını gördük ve yaşadık. Ancak, seçimlerden sonra merkezi hükümetle farklı partilere mensup belediye başkanlıklarının artış göstermesi üzerine tam tersi uygulamaların baş gösterdiğini, bir kısım belediye yetkilerinin yasa ve yönetmelik düzenlemeleri ile geri alındığını veya sınırlandığını da gördük! Siyasi uyuşmazlık kurumsal politikaları etkiliyorsa, burada bir mobbing etkisinden söz etmek doğru olacaktır.

6 Eylül 2021'de açılması

planlanan okullar için, henüz Covid-19 aşısı olmamış öğretmenlerin, eğitim çalışanlarının ve üniversite öğrencilerinin, 48 saatte bir PCR testi yaptırmasına karar alınması da tipik bir örgütsel mobbing uygulamasıdır. Çünkü, sadece aşı olmayanlara acı ve ızdırap veren, tehlikeli sonuçları olabilen bir girişimsel işlem olarak, PCR testinin zorlanmasında gizlenen asıl gaye kişi istemese de aşı olmaya zorlamaktır. Bu testin hızlı, pratik ve acısız yöntemleri de varken, buruna iki uzun çubuğun sokularak sürüntü alındığı yöntemde ısrar edilmesi insani gelmemektedir. Üstelik, aşı olan ve hatta Covid-19 hastalığını geçirmiş olan kişilerin de bu virüsü taşıma, bulaştırma ve yeniden hastalanma durumu söz konusu iken, sadece aşı olmayanların PCR testine zorunlu tutulması hastalıktan korunmayı da zayıflatmaktadır.

PCR testi dayatması, anayasal güvence altında olan eğitim ve çalışma haklarına erişimi zorlaştırdığı, insanları güven duymadığı, üretici ve uygulayıcıların hiç bir sorumluluk almadığı deneysel sınırları yaptırmaya zorladığı için örgütsel mobbingtir. Bunun insani uygulaması hızlı ve vücuda girişimsel işlemi olmayan testlerin kurum girişlerinde tüm personel için yapılmasıdır. En azından aşı olmayanlar için böyle bir uygulamaya gidilmesi iyi niyet göstergesi açısından önemlidir.

Devlet memurlarının merakla beklediği, 2021 yılı toplu sözleşme görüşmeleri tamamlandı. İstenen ve

olması gereken zam oranı ile diğer hakların verilmesi açısından yaşatılan hayal kırıklığı, hiç değişmeyen klasikler arasına zaten girmişti! Ancak, bu yıl hissedilen hüsrana örgütsel mobbing sosu da eklenerek acı katsayısında tavan yapıldı! En başta, Sayın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanımızın konuşma üslubu ve içeriği tam bir facia oldu. Devletin resmi onayıyla, yasal şartlarda ve Anayasamızın 51. Maddesine dayanarak kurulan bazı sendikaları, sırf üye sayıları fazla olmadığı için “**merdiven altı**” gibi kaba bir tabirle aşağılayan, sendika dışı faaliyetlerde bulunmakla suçlayarak hüküm veren ve ceza kararını açıklayan konuşması, çalışma tarihimize kara bir leke olarak geçmiştir!

Yasadışı işlerde bulunan sendikalar veya üyeler için işlem yolları bellidir. Adli ve idari süreçler işletilir. İçişleri Bakanlığının denetimi altında faaliyet gösteren sendikaları, sırf küçük ve muhalif kaldıkları için yok etmeye dönük haksız bir uygulamayı, belirsiz suçlama ve hakaretler eşliğinde ilan etmenin, anayasal hakları kullanmayı zorlaştırmanın adı örgütsel mobbingten başka ne olabilir?

Sendika aidatı olarak maaşlardan kesilen parayı karşılamak için, devletçe verilen teşvik primini küçük sendika üyelerine vermeyeceğiz demek; buralarda kalmayın, yoksa maddi zarara uğrarsınız, zaten üç kuruş maaşınız var, daha da mağdur olursunuz mesajını vermek, küçük sendikalardan büyük sendikalara kaçışa zorlamaktır. Bunu talep eden ve masaya getiren yetkili sendikaların durumu da hemcins kurumlarına karşı ihanetten ve sinsilikten başka bir şeyle anlatılamaz! Bu yöntemle; üyelerinin haklarını yeterince savunmayan, kendi astronomik maaşlarını ve lüks yaşamlarını koruyan, atanmasına vesile oldukları eş-dost ve akrabaların makamlarını sürdüren sendikaların, hata ve eksiklerini ortaya döken küçük sendikalardan kurtulmaları amaçlanmıştır. Kamu tarafında ise mutlak uyumlu ve itaatkar, eylem yapma yeteneğini kaybetmiş, üyelerini bastıran ve uyuşturan sarı sendikaların dışında aykırı sesler istenmediği için, herkes mutlu ve memnun gözüküyor.

Anayasal ve demokratik hakların kullanılmasını zorlaştıran, belli davranış kalıplarına yönlendiren kamu yaklaşımları, örgütsel mobbing etkisiyle istenmeyen sonuçlara gebedir. Siyasi iktidarın EYT, Süresiz Nafaka, nepotizm gibi sosyal sorunların giderilmesindeki isteksizliği ve yanıltıcı ısrar gibi tavırlarının karşılığı, demokratik seçim sandıklarına mutlaka yansımakta ve son yerel seçimlerde olduğu gibi büyük tepkilere neden olabilmektedir. Son zamanlarda sıkça karşılaşmaya başladığımız kurumsal/örgütsel mobbing uygulamalarının, bu tepkileri daha da arttıracakları açıktır. Ciğerparemiz olan evlatlarımızı bile bazen terbiye için cezalandırabiliyorsak, bizi üzen ve hayatımızı zorlaştıran yöneticilerimizi neden cezalandırmayalım?

Kişiler geçici, makamlar dünya için kalıcıdır. Şu fani dünyada bir hoş seda bırakmanın, bunca hayırlı hizmetlerde bulunmanın muhteşem güzelliğini bozmayalım. Hayatı herkes için daha kaliteli yaşanabilir hale getirmek için ne yapabiliriz, ona odaklanalım! Baskıcı ve yıldırıcı tavırlar ne devletimize ne de devlet adamlarımıza hiç yakışmıyor! Kadim medeniyetimize gölge düşürüyor! Geleceğe olan umudumuzu ve şevkimizi kırıyor. Yol yakınken, kalplerimizi birbirinden uzaklaştıran bu anlayıştan vazgeçmesini ve Sayın Bakanlarını da uyarmasını, hassaten Sayın Cumhurbaşkanımızdan bekliyor ve diliyoruz!

Camdan Köşklerde Oturanlar, Başkasına Taş

Atmasınlar!

Afganistan'daki son gelişmeler üzerine, hemen her kesimden yorumlar duyduk veya dinledik.

Kimisi Taliban güçlerini aşırı överek muhteşem bir zafer kazandıklarını, İslami hükümlerin tam uygulanacağı bir devlet kurduklarını söyledi. Bazıları da Taliban'ın şahsında İslam'a olan kin ve nefretlerini kusarak tam bir batılı gözülle aşağıladı ve karalama kampanyalarına katıldı. Bir kısım dindar vatandaşımız da düşman gibi olmasa da eksiklerini ve hatalarını sayıp dökerek iddia ettikleri gibi İslami bir rejim kuramayacaklarını ispat etmeye çalıştı.

Afganistan hakkında derinlemesine bilgilere sahip değilim. Hemen herkesin bildiği üzere; Afganistan zorlu bir coğrafyaya sahip ve normal savaş taktikleri yetersiz kaldığı için işgal ve sonrasında tutunma zorluğu yaşanan, yer altı zenginlikleri yüksek bulunan, maalesef uyuşturucu üretim ve imalat merkezine dönen, kurtuluş savaşında Pakistan gibi kardeşliğini gördüğümüz ve bize ilk diplomatik temsilci gönderen, Rusya'nın bir süre işgal edip çıkmak zorunda kaldığı, 11 Eylül saldırısından sonra ABD'nin saldırıp işgal ettiği mazlum bir İslam beldesidir.

İstanbul'u 5 yıl işgal ettikten sonra, savaş yapmaksızın çekilen İngilizler gibi, ABD'nin de Afganistan'dan apar topar ayrılmasının herkese şüpheli geldiği açıktır. Sebep ne olursa olsun, sonuçla ilgilenmek veya sonucu iyileştirmek esas olacağına göre, Afganistan'ın geleceğine odaklanmak ve iyiliği için hem dua, hem de yardımda bulunmak her Müslüman ülkenin ve bizlerin kardeşlik borcudur.

Kabul edelim ki şu anda yeryüzünde Allah'ın emir ve yasaklarının, Peygamberin sünnetinin ve adaletinin tam yaşandığı bir İslam ülkesi yoktur! Olduğunu iddia edenlerin hepsinde arızalar ve sorunlar gizlenemeyecek derecede açıktır. İslam'ın doğup geliştiği Hicaz bölgesi dahi, İngiliz oyuncağı Ehl-i Sünnet düşmanı Vehhabi adıyla maruf isyankar bir kabilenin yönetimi altındadır.

Biz Türkiye olarak, kuruluşumuzda kabul edilen Anayasamızdan resmi dinimizin İslam olduğunu 1928’de çıkarmışız! Yavuz Sultan Selim’in fethiyle Osmanlı’ya geçen İslam Halifeliği yani Ümmetin Liderliğini 1924’de kaldırmışız. İçinde İslam adına esintiler bulunan ne kadar kanun ve mevzuatımız varsa hemen hepsini zamanla bozmuş veya yok etmişiz. Mesela Türk Medeni Kanunu gibi! İslam’ın öngördüğü aile yapısına karşı son dönem muhafazakar(!) partilerimiz, geçmişin tek partili (CHF) ceberutundan bile daha şedit ve daha zalim yasalara imza atmaktan çekinmemiştir! Vakıf paralarının gasp edilerek VakıfBank adıyla faizde çalıştırılması, Zinanın suç olmaktan çıkarılması, süresiz nafakanın yasalaşması, çocuğun velayetinin babadan alınması ve haczinin başlaması, babanın aile reisliğinden kovulması, iftira da olsa kadın beyanının esas alınması, karı-kocalık yerine cinsiyetsiz eş-eş kavramlarının getirilmesi, domuzun kasaplık hayvan yapılması vb. İslam’a aykırı işlerin hepsi sözde dindar, muhafazakar partilerin eseridir!

Afganistan’da Taliban rejiminin iddia ettiği gibi İslami bir yönetim sistemi kurmaları, batıl ideolojilerden kendilerini korumaları Müslümanları memnun ve mesrur edecek gelişmeler olacaktır. Gerçekleşmesi için dua etmek borcumuzdur. Baştan kötü veya hatasız kabul etmek akla ve imana sığmaz.

Taliban rejiminin veya başka devletlerin İslam’a aykırı yönlerini sayıp dökerek taş atanların önce kendi oturduğu camdan köşke dikkat etmesi gerekir. Zira karşıdan gelecek en küçük taşla bile zarar göreceği mutlaklıdır.

İslam dini, yeryüzünde fertler bazında çok güzel yaşanabiliyor. Şuurlu ve gayretli Müslümanlar küfür rejimlerinde veya İslam ülkesi olduğunu belirten yerlerde bulunabiliyor. Ama devlet rejimi olarak, İslam dinini yaşadığını iddia eden ülkelerin hepsinde kronik sorunlar var. Kimisi mezhepçiliğin, kimisi siyasi diktatörlüğün, kimisi kafir özentisinin ve işgalinin pençesinde kıvranmaya devam ediyor.

Afganistan, Osmanlı idaresinde olduğu gibi bazı dönemler hariç, tarih boyunca zulme ve işgale uğramış mazlumlardır diyarı bir beldedir. Irk ve mezhep fitneleri onları da bozmuş ve kan davalarına dönmüştür. Şu anda, sırf büyük şeytan ABD’nin esaretinden kurtuldukları için bile sevinmemiz gerekir. Hayırlı ve güzel işlerinde destek vererek, yanlışlarında karşı çıkarak, İslami bir duruşla dayanışma içinde yaklaşmamız gerekir.

Yüce Rabbimizden, İslam beldelerindeki bütün işgallerin bittiğini görebilmeyi niyaz ederiz.

Görsel kaynağı: <https://unsplash.com/photos/8A7M2u4G4d0> - Afghanistan from the Pamir highway

Kuzuyu Kurda Teslim Eden Sistemden Hayır Gelir mi?

Her ne kadar, ülkemizdeki hükümet sistemi değişmiş, Bakanlar Kurulunun yapısı, üyeleri ve yetkileri itibarı ile farklılaşmış ise de kurumların yönetiminde halen en etkili sistem olarak bakanlık teşkilatları hüküm sürmektedir.

Bazı kurumların veya alanların, aynı Bakanlık çatısı altında birleştirilmesi, görünüşte pratiklik ve tasarruf gibi gözükse de aslında yönetimde kolaylık ve sindirimde rahatlık için yapılmış gibidir!

Ne demek istediğimi örnekler üzerinden açıklayayım:

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı asla birlikte olmaması gereken bakanlıklardır. Burada Çevre kısmı kuzu, Şehircilik de kurt gibi güçlü ve baskındır. Çevre yapısının Şehircilikle birlikte aynı ekiple yönetilmesi ve uyuma zorlanması, hırslı müteahhitlerin ve rant fırsatçıların karşısında zayıflatılması sonucunu doğurur. Çünkü, ekonomik gücü yönetenler, hem siyasette hem de bürokraside her zaman daha etkilidirler!

Tarım ve Orman Bakanlığının da bir arada olması sistematik ve mantıksal bir hatadır! Çünkü birinin varlığı ve gelişimi, diğerrinin yokluğunu ve gerilemesini gerektirir. Orman alanları iki nedenle yok edilir: Ya doğrudan imar ve iskana açılır veya tarım alanlarına çevrilir. Orman kısmı her zaman üvey evlat gibi zayıf ve korumasız kalır. Tarım önemli ve gereklidir ama Ormanlar ile dost olduğu söylenemez. O yüzden ayrı ve objektif ekipler tarafından yönetilmeleri ve gözetilmeleri gerekir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı da başarısız bir eşleşme örneğidir. Çalışma kısmı üretime odaklı iken, sosyal güvenlik kısmı ise prim ödeyenler ve korunan kesimler özelinde tüketime ve harcamaya odaklıdır. Mevcut Bakanlık teşkilatı incelendiğinde, tamamen çalışma odaklı yapılandığı, sosyal güvenlik tarafını temsil eden Sosyal Güvenlik Kurumu / SGK'nın sadece ilgili kuruluşlar sekmesinde eğreti bir ilişki içinde kaldığı görülecektir.

SGK'nın bağlı olması gereken yer aslında Sağlık Bakanlığdır! Buna karşılık Sağlık Bakanlığının da ülkenin en büyük hastane işletmecisi ve SGK'nın müşterisi gibi davranmayı bırakarak, asıl görevi olan sağlığın korunması, hizmet ve ürün kalite standartlarının belirlenmesi, denetlenmesi, sağlık sektöründeki ilaç, medikal, biyomedikal gibi paydaşların tescil ve ruhsatlandırılması, halk sağlığının

geliştirilmesi, koruyucu ve 1. basamak sağlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması gibi alanlara odaklanması gerekir. şu anda sağlığın fiilen patronu SGK gibidir. çünkü en büyük sağlık harcamalarını yapan, kurallarını koyan ve uygulatan konumdadır. SGK'nın Sağlık Bakanlığı çatısı altında olması gerekir. Hastanelerin de yerel yönetimler ve üniversiteler tarafına geçmesi lazımdır.

Bir de adı ile müsemma olamayan Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımız var! Aile Bakanlığı ama nedense teşkilatında sadece kadınlar, çocuklar ve yaşlılar var! Erkek denilen insan cinsi yok sayılmış! Zaten neredeyse bütün Aile Bakanlarımız feminist örgütlerin doğrudan temsilcileri veya bunların icazetleriyle gösterilen adaylardan seçildi. Bakanlığın taşra teşkilatları da silme kadınlardan teşkil edilince, aslında Kadın Bakanlığı demek gerekirken, Aile Bakanlığı denilmesi bu gerçeği ve sonucu değiştirmiyor! Bu yapıdan hasıl olan kanun ve diğer mevzuatların, ülkeyi nasıl bir sosyal yangın alanına çevirdiğini hep birlikte yaşıyarak görüyoruz. Türkiye'de aile kurumu, hiç bir zaman bu kadar savunmasız ve saldırı altında kalmamıştı!

Sistematik sorunlar, günöbirlik çözümler ile yok edilemez. Önce kurumsal yapılarımızı düzeltmemiz gerekiyor. Allah yardımcımız olsun...

Orman Yangınları

ORMAN YANGINLARI

Bizler evimizde izlerken kavrulduk,
Yanan canların acısı tarife sığar mı?
Hainlikleri duyunca nefretle dolduk,
Haklarından gelecek adalet var mı?

Yüzyıllık ağaclar yandı kül oldu gitti,
Tekrar görmeye ömrümüz yeter mi?
Hayvanlar ne korkunç can verdi bitti,
Yeniden üremeye nesilleri yeter mi?

Fırsatçılar anında kendini gösterdi,
Yangından bir darbe çıkar mı sandı?
Millet hep ferasetiyle kararını verdi,
Yeni kaoslara yelken açar mı sandı?

Belli ki herkesin ihmali kusuru var,
Liyakatsiz ekiplerden hayır gelir mi?
Paha biçilemeyen ormanlarımız var,
Asker gücü olmadan korunabilir mi?

Ercan Özçelik

07.08.2021 / İstanbul

Orman Yangınları Bizi Nelerle Yüzleştirdi?

Son bir hafta on gündür, ülkemizin sıcak ve kıyı bölgelerinde yayılan orman yangınları, bize adeta ayna tutarak kendimizle ve yapıp ettiklerimizle yüzleşmemizi sağladı.

En başta ne kadar cahil, düşüncesiz, vurdumduymaz, ihmalkar, bencil ve acımasız olduğumuzu gösterdi!

Sonra, içimizden bazılarının hıyanette dudak uçuklatacak kadar sınır tanımadığını, teröristlerin asıl amacının asla hak ve hürriyet olmadığını, tamamen yıkıcı, yok edici şeytani davalarını bütün

igrençliği ile ortaya çıkardı!

Her olaydan siyasi rant devşirmek isteyenlerin sinsi fırsatçılığını ve sorumsuz davranışlarını siyasi manevralarla gizlemek isteyenlerin pişkinliğini ortaya döktü!

Ne demek istediğimin ayrıntılarına girmeden önce, halen aktif görevde bulunan bir Sivil Savunma Amiri olarak, yangın hakkında kısa teknik bilgiler vermek ve olayın vahametini açıklamak istiyorum.

YANMA ELEMANLARI

**YANICI
MADDE**

ISI

OKSİJEN

Yanma olayı, yanıcı maddenin oksijenli bir ortamda belirli derecede ısıya maruz kalması ile başlayan kimyasal bir reaksiyondur. Bu 3 yanma elemanından en az birisi ortamdaki çekilmeden veya bitmeden zincirleme devam eden bir süreçtir. Yanma başlayınca çok hızlı bir şekilde büyür ve muazzam bir enerji birikimine neden olur. Normal bir oturma odasının tutuşma sonrası alev deryasına dönmesi en fazla 3 dakika, bir dairenin komple yangınla sarılması en fazla 5-6 dakika, 4-5 katlı bir binanın tamamen yangına teslim olması en fazla 15-20 dakika sürer!

İlk başta tutuşma döneminde söndürülemeyen her yangın, kaybedilmiş bir cephe savaşı gibidir. Yangını söndürme ve soğutma çalışmaları ise, oluşabilecek mal ve can kaybını en aza indirmek için yapılan çaresiz savunma ve korunma mücadelesidir. Aslında yangınla mücadele olmaz, yangını önleme ve engelleme olur. Çünkü hızını almış bir yangını durdurmak çok zor, çok tehlikeli, çok maliyetli ve çok yönlü teknik yeterliliği gerektirir.

Her yangın aynı değildir. Çünkü yanan maddenin özelliği yangının etkisini ve şiddetini belirler. Yangınları, yanan maddelerin niteliğine göre 5 sınıfta inceliyoruz:

1. A SINIFI YANGINLAR (KATI MADDE YANGINLARI)
2. B SINIFI YANGINLAR (SIVI MADDE YANGINLARI)
3. C SINIFI YANGINLAR (GAZ YANGINLARI)
4. D SINIFI YANGINLAR (HAFİF METAL YANGINLARI)
5. F SINIFI YANGINLAR (BİTKİSEL ve HAYVANSAL YAĞ YANGINLARI)

Orman yangınları A sınıfı katı madde yangınlarının en zorlu ve ağır örneklerinden birisidir. Diğer yöntemler de etkili olmakla beraber, asıl müdahalesi SU ile yapılır.

Yukarıda gördüğünüz gibi, ateşin tutuşması için gerekli 3 elamandan ikisi, yani oksijen ve yanıcı maddeler etrafımızda her yerde hazır ve yoğun şekilde bulunuyor. Geriye sadece ısı kaynağı kalıyor. Ormanlık alanlarda düşüncesizce bıraktığımız şişe vb. cam parçaları, parlak yüzeyli metaller, sönmeden atılan izmaritler, rastgele dökölüp gidilen mangal artıkları gibi malzemeler, yangının

başlaması için gerekli ısı kaynağını kolayca sağlayabiliyorlar. Havadaki nemin iyice düşerek ağaç, dal ve yaprakların kuruması, aşırı yükselen hava sıcaklığı dalgası da ateşin başlaması için özel destek veriyor. Yangın için mükemmel ortamı doğuruyor.

İşte çer çöplerimizi, cam şişe ve metal içecek kutularımızı, küllerimizi hiç düşünmeden sağa sola atabilen insanlarımızın, ne kadar bencil, cahil, saygısız ve umarsız olduğunu bu yangınlar sayesinde görüp yaşamış olduk. İhmal ve kasta varan hatalarımızın acı sonuçlarıyla yüzleşiyoruz.

Bu kadar çok sayıda yangının aynı anda başlamasını sadece doğal sebeplere ve ihmallerimize bağlarsak gerçeklerden kopmuş oluruz. Elbette, bu ortamı fırsat bilerek yangın çıkaran veya kendi çıkarmadığı yangınları bile üstlenerek kirli rantından geçinmek isteyen PKK gibi hain terör örgütleri de çirkin yüzlerini tekrar gösterdiler. Orman yangınlarını çıkarmaları veya üstlenmeleri ile o hainlerin asıl derdinin meşru haklara kavuşma olmadığı iyice belli oldu. Sistemle veya sistemi yönetenlerle sorununuz olabilir. Bunu terör yoluyla çözmeye kalkmanız kabul edilemez aşağılık bir durum iken, vatanımızda yaşayan bütün canlıların ortak değeri, milli güzelliğimiz olan ormanların yanıp yok olmasını istemek, nasıl bir esfel-i safilin çukur halidir? İnsanlara olan düşmanlığınız yetmedi de masum dilsiz hayvanlara, çiçeklere, böceklerle ve yüzyıllık ağaçlara olan düşmanlığınızla mı tatmin olacaksınız ey soysuzlar! Vallahi sizde zerre kadar bir akıl olsaydı, bırakın orman yangınlarını üstlenmeyi, çıkan yangınlara dağdaki teröristinizle bile müdahale ederek söndürmeye çalıştığınızı göstermeniz gerekirdi! Sizler, necip Müslüman Kürt halkının asla temsilcisi olamaz, ancak şeytanın ve şeytani devletlerin ucuz taşeronluğunu yapabilecek çapsız, düşüncesiz, imansız halk ve hak düşmanları kalabilirsiniz! Kendisine ateşin çocukları diyen bu soysuzları, sonsuza dek Cehennem ateşinden ayırma Ya Rabbi!

Şu anda olağanüstü bir yangın fırtınası dönemi yaşıyoruz. Doğal veya suni şekilde çıkan yüzlerce yangın söz konusudur. Bu kadar farklı coğrafyada aynı anda çıkan yangınlarda dünyanın en güçlü ülkeleri bile çaresiz kalmaktadır. Nitekim bunu yakın zamanlarda meydan gelen büyük ABD ve Avustralya yangınlarında hep birlikte izledik. Elde bulunan imkanlar yangın yerlerine bölüştürüldüğünde, hepsini birden tatmin edecek bir fayda sağlamak mümkün olamıyor. Sadece bir yangın mahalline bakarak, ülkenin anormal yetersiz kaldığını iddia etmek haksızlıktır. Bu şartları sağlıklı değerlendirmeden, imkan dahilinde katkı sunmak yerine, siyasi zarar vermek için anormal yıkıcı kampanyalarla uğraşanların hali ve şiddeti kesinlikle iyi niyetli olmadıklarını ele veriyor. Şimdi kavga değil KATKI zamanıdır! Katkın varsa yap veya söyle! Moral bozacaksan, fitne çıkaracaksan, lütfen sus ve işine bak kardeşim! Yangın sönünce yine kronik muhalefetine devam eder, haklı veya haksız eleştirilerini yaparsın. Şu anda bütün hükümet ve Cumhurbaşkanı topluca istifa etse, yangınlar kendiliğinden mi sönecek? Yerlerine hazır kıta bekleyen mükemmel bir ekip var da biz mi bilmiyoruz? Bu yangınlar sayesinde, ne olursa olsun istemezük diyen yıkıcı muhalifler ve onların dış kaynaklı planlı saldırıları ile de yüzleşmiş olduk.

Elbette fırsatçı muhaliflerin eline koz verenlerin durumunu da belirtmek gerekir. Tam yangın sırasında ormanlık alanların turizme teşvik amacıyla sınırsız şekilde düzenlenebileceğini gösteren kanunu çıkarmanın alemi var mıydı? Bu kadar mı sabırsız otelci ve müteahhitlerimiz var? Milletinin içine yeni kuşku ekmenin ne gereği vardı? Türk Hava Kurumu'nu büyük bir dolandırıcılık şebekesiyle çökerten emekli tümgeneral Osman Yıldırım, 2009 yılında seçilerek THK Başkanı oldu. Osman Yıldırım kurduğu THK vakfı ile 13 anonim şirket açtı ve bankalardan 800 milyon TL kredi çekerek THK'nın bütün mallarını ipotekledi. Sonunda yolsuzluktan tutuklandı ve ekibiyle birlikte hapse atıldı. Yerine atanan kayyum başkan ve en büyük iş ortağı olan Tarım Bakanlığı, THK'yı kurtarmak yerine tasfiye kurumu gibi çalışarak fiilen canlı cenazeye çevirdi. Uçaklar ihale dışı bırakıldı, bakımsızlıktan uçamaz hale geldi. Deneyimli ekipler dağıtıldı ve bir efsane elbirliği ile yok edildi. Yangın uçaklarını bir şekilde Türk Hava Kuvvetlerine devretmek, deneyimli ekiplerin hizmetlerinden yararlanmak, sürdürülebilir ve ekonomik bir yönetim modeli kurmak mümkündü. Onun yerine araçların zengin edildiği, ülke kaynaklarının yabancılara aktarıldığı kiralama modeline

gidildi. Yani yönetenlerin ehliyet ve liyakatsizliğinin de acı faturası ile yüzleşmek zorunda kaldık.

Bize düşen, bir nevi savaş cephesine dönüşen yangın alanlarını en kısa sürede söndürmek için önyargısız, amasız, çekincesiz elbirliği ile mücadele etmek ve sonrasında oturup her şeyi baştan sona değerlendirerek, aynı hatalardan korunmak üzere tedbir almaktır. Aklın yolu birdir. Mesela, bize yardıma gelen yabancı ülke uçaklarının genelde Hava Kuvvetleri içinde barındığını görüyoruz. Demek ki bizim de havadan yangınla mücadeleyi Hava Kuvvetlerimiz içinde organize etmemiz gerekir. Mesela, yangından boşalan arazileri güzelce etüt ederek, yangına dayanıklı ve ekonomik olarak sürdürülebilir ağaç türleriyle çeşitlendirelim. Ormanları yaşayarak koruyan, hem fayda sağlanan hem de özenle bakılan mecralara dönüştürelim. Zaten çok az bulunan ormanlık alanların turizm, madencilik vb. amaçlar için kolayca harcanan değersiz metalar olmaktan çıkaralım! Sadece belirli şirket çıkarları ve birkaç ayrıcalıklı şahsın rant gözüyle bakmaktan vazgeçelim.

Bunlar işin maddi, yani fiili dua kısmıydı. Bir de yaşadığımız bu felaketler için her birimizin nefis muhasebesi yaparak, günah ve hatalarımızdan dolayı Allah'tan af dilememiz ve bu afetlerden kurtulmak için, semavi yardımlarını samimiyetle dua ederek istememiz gerekir. Genel afetler masum-suçlu ayırmadan herkesi etkiliyor. Bizim de masum-suçlu gözetmeden topluca niyazda bulunmamız icap eder.

Yüce Rabbimiz, bu yangın ve benzeri afetlerini üzerimizden kaldırsın, kalplerimize iman ile hidayet ve iyilik versin. Şer odaklarının ve şeytan uşaklarının fitnelerini kendilerine çevirsin. İçimizdeki masum ve mazlumlara hatırına bizleri affeyesin! Amin...

Karşılıksız İyilik Var mıdır?

“İyilik yap, denize at. Balık bilmezse Halık bilir!” diyen büyüklerimiz, iyilikte son noktanın Halık yani Yüce Yaratıcı Allah'ın rızası olduğunu teyit etmişler.

Yapılan iyiliklerin hepsinde bir karşılık beklenir. Bunların en masumu şüphesiz Allah rızası ve yapanın kendi gönül huzurudur.

Samimiyet ve ihlas zayıflayarak nefsanî duygular veya çıkar beklentileri ön plana çıktıkça, iyiliğin kendisi küçülür, reklamı ve beklenen etkisi artar.

İyiliğin ilk hastalığı bilinme ve duyulma arzusudur. Sağ elinizin verdiğini sol eliniz görmesin diye uyarın Peygamber Aleyhisselamin sözü nedense çabuk unutulur. Mümkün olduğunca şahitler huzurunda ilan edilerek yapılır iyilikler. Şahit bulunamazsa sosyal medya ve basın imdada yetişir.

İyilik adına yapılan yardım ve bağışların miktarı ve sıklığı arttıkça bazı kişilerde ince bir kibir damarı yürüyüp gelişir. Nimetlerin emanetçisi olduğunu unutarak nimet veren pozisyonunda kendisini iyilik yaptıklarından daha kıymetli ve hayırlı görmeye başlar. Bu durum hal ve hareketlerine de sirayet eder, değişik tavırlar göstermeye başlar.

İyiliğin karşılığında beklenen abartılı teşekkür ve minnet ifadeleri zamanla yetmeyebilir. Bu beklenti fiili karşılık ve hizmet talebine dönüşebilir. Bedava peynir ancak fare kapanında olur tespiti de bu gerçeğin farklı bir ifadesidir.

Siyasi beklentileri olanların yardım ve destekleri özellikle seçim zamanlarında yoğunlaşır. Oy beklentili iyilik hareketlerinin toplumda kanıksanarak normal görüldüğünü söyleyebiliriz. Beklentiler karşılanmayınca kesilen iyiliklerin, kişisel kaynaklardan değil kamu imkânlarından sağlandığını söyleyebiliriz.

Ahir zamanda hastalanan ve yozlaşan anlayışlarımız arasında iyilik kavramının da yer aldığını kabul ederek, teşhisimizi doğru koymalı, sonra hep birlikte iyiliğin tekrar yüceltilmesi için tedavi yoluna gitmeliyiz.

Küresel ekonomik çarkların dayatması ve ülkelerin bağımsızlığını fiilen yok etmesi, egoist ve kapitalist psikolojinin salgın boyutunda yayılmasına neden olmuştur. Artık kendi başına yetebilen ülke neredeyse hiç kalmamıştır.

Siyonist finansal sistemin küresel hakimiyeti içinde kendi ekonomik düzenini kuramayan Müslüman ülkeler de kaçınılmaz ekonomik sömürgelere dönmüştür. Tepe yönetimlerde kangrene dönüşen bu hastalıklı düzen varken, halk seviyesinde ideal yapının kurulması ve gelişmesi çok zor, pahalı ve uzun vadeli bir çalışma gerektiriyor.

İslam toplumlarında halkın birliğini ve dayanışmasını baltalayan ve fiilen yardımlaşmayı imkânsız kılan Pandemi gibi özel şartlar nedeniyle, sosyal ve ekonomik yıkım etkisi artıyor, felaketin yaşanma süresi kısalıyor. İyilik düşmanı bu gelişmelerin birbirinden bağımsız ve alakasız olduğuna ise ancak saflar inanır!

Siyonist düzenin veya Çin gibi güncel aparatlarının zehirli iyiliklerine karşı her zaman uyanık ve tetikte olmak gerekir. Çünkü onların iyiliğe karşı beklentileri bizleri sömürgelere ve köleliğe götüren kayıtsız şartsız teslimiyettir. Biz bu filmi geçmişte ABD yardımları ile yok edilen savunma ve uçak sanayimizle görmüştük. Benzer senaryolara kurban olmayalım. Cazip tekliflerine kanarak köprü, otoyol ve liman gibi stratejik tesislerimizi bunlara kaptırmayalım! Ülkemizin sınırlı miktardaki tarım alanlarını Siyonist ve yabancı mihraklara kaptırmayalım.

Sözün özü her iyilik bir karşılık beklentisi doğurur. Bunların en masumu Allah rızasıdır. O'nun ve Resulünün tavsiye ettiği iyilik şartları da bellidir. Zekat ve fitr gibi zorunlu yardımlar iyilik değil bir borcun ifasıdır. Bunlardaki hatalarımızdan başlayarak iyiliğimizi lekeleyen tüm eksiklerden arınma şuur ve gayretini Kadir Mevla'm cümlemize nasip ve müyesser eylesin! Amin.

Görsel kaynağı: www.pngitem.com

Erkeklerin Namus ve Şerefleri Kadınlara Emanettir!

Çağları aşan güzelliği ve kapsamıyla mükemmel bir insanlık manifestosu olan Veda Hutbesinde, Sevgili Peygamberimiz ve biricik önderimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) Efendimiz “Ey insanlar! Kadınların haklarına riayet etmenizi ve bu hususta Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah’ın emaneti olarak aldınız. Onların namus ve iffetini Allah adına söz vererek helâl edindiniz.” buyurmuşlardı. Şüphesiz Kur’anı Kerim’den doğrudan süzülen bu evrensel kaidenin “Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır...” Nisa/34 gibi temel dayanakları da mevcuttur.

Atıfta bulunduğum Veda Hutbesinin ve Ayet-i Kerimenin devamında belirtilen önemli bir husus da kadınların erkeklere emanet olarak verilmesinin devamında kadınlara da erkeklerin namus ve iffetlerinin emanet edildiği ve korumaları gerektiği açıkça belirtilmiştir. Erkekler kavvam sıfatıyla ailenin reisliğini ifa edecek, rızkını temini için çalışacak, yedirip giydirecek ve her türlü kötülükten korumaya çalışacaktır. Hanımları da onların yardımcısı, sırdaşı ve danışmanı olarak destek verirken, namus ve iffetlerini sakınarak yuvalarını çocukları ile birlikte cennetten bir köşke çevirmeye gayret edecektir.

Vahşi kapitalizmin getirdiği şartlar, faizle çalışma düzeni ve insani olmayan adaletsiz ekonomik

politikalar sonucu, önce erkeklerin tek başlarına rızıklarını temin edebilme güçleri kırıldı. Sonra ucuz ve sömürüye açık işgücü kaynağı olarak kadınların da piyasa çarklarına girmeleri için zorlamalı ve teşvikli şartlar oluşturuldu. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği projeleri kapsamında geleneksel cinsiyet kalıplarına ve rollerine savaş açıldı. Cinsiyetler doğuştan gelen kaderi sonuçlar olmaktan çıkarılıp “gender” tanımlamasıyla tercih edilebilir ve istenildiğinde değiştirilebilir metalar arasına sokuldu. Cinsiyet temeli yok edilince cinsiyetlere dayalı analık-babalık gibi temel kadın erkek rolleri de hedef alınarak yok edilmeye çalışıldı.

Bu savaşın başarılı olabilmesi için, tarih boyu hemen her toplumda gelişerek yer alan geleneksel aile yapısı ve özellikle İslami Aile kültürü bütün sözleşme ve yasaların temel düşmanı yapıldı. Erkeklerin kısmen kendi hatalarının da (cehalet, haksızlık, nefisperestlik, zalimlik, sadakatsizlik gibi) tetiklediği gelişmeler içinde bütün yetki ve ayrıcalıkları yok edildi. Aile içinde evli olarak kalmaları neredeyse tuzak kadar tehlikeli ve güvencesiz bir hale getirildi.

Erkek veya kadınların evlilik bağı olmadan tek başlarına ve meşru yollardan karşılayamadıkları tek ihtiyaçları cinsel yaşıntıdır. Özellikle erkeklerin bu konudaki ihtiyaç ve zaafiyeti had safhalarda gezindiğinden Müslüman ve sağlıklı her erkeğin evlilik yapmasından başka çıkar yolu neredeyse bulunmamaktadır. Nefsini sakındırmayı başarmış ve kendini haramlardan koruyabilmiş müstesna birkaç kişi dışında, bu esas geçerli ve zaten Hz. Peygamberin açık emri ve sünneti olan bir durumdur.

Evlilik, tarafların karşılıklı olarak cinselliklerinden yararlanma hakkı ve ruhsatı verirken, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda 102. Maddenin 2. fıkrası ile bu hak ve ruhsat fiilen iptal edilmiştir. Bütün evli erkeklerin eşleri sabah karakola giderek “-Dün gece kocam bana tecavüz etti” şikayetinde bulunabilir ve kocasının 12 yıldan az olmamak üzere hapis cezası almasını sağlayabilir! Çünkü “... *Bu fiilin eşe karşı işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.*” hükmü kadınlara sorgusuz sualsiz bu hakkı vermektedir!

Pozitif ayrımcılık adıyla yapılan haksızlıkların eşitlik ilkesine aykırı sayılamayacağına dair hüküm 2010 yılında Anayasamıza eklenerek, daha sonra İstanbul Sözleşmesi ve 6284 yasının çığ gibi erkek hakları üzerinden geçmesine yasal kılıf yapılmıştır. Kadının beyanı ile 3-6 aydan başlayan uzaklaştırmalar, velayet haklarının iptali gibi çok sayıda haksız ve cinsiyetçi uygulamalar söz konusudur. 1985 yılında imzalanan CEDAW anlaşması ile başlayan süreç içinde, 1926 tarihli ilk Türk Medeni Kanunu lağvedilmiş, bu kanunun getirdiği esaslar iptal edilerek 2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu içine aile yapımızı kökünden yozlaştıran hükümler konulmuştur.

Kısaca özetlemeye çalıştığım şartlardan dolayı, erkeklerin aile ve toplum içindeki hayatları sürekli bir tehdit, kısıtlama ve değersizleştirme ortamı içinde sürebilmektedir. Bu şartlarda Allah’tan korkarak haramdan kaçınan ve evlilik içinde huzur ve mutluluk arayan bütün erkeklerin namusu, şerefi, geleceği, sosyal itibarı, ekonomisi ve iş hayatlarındaki kariyer güvenceleri hanımlarına emanettir. Hatta hanımı olmayan kadınlar da bu emaneti paylaşmaktadır. Çünkü yasalarımız kadınları tabulaştırmış, erkekleri doğuştan suçlu ve değersiz kabul etmiştir. Sözde aile politikaları için kurulan bakanlığımızın içinde kadınlar için genel müdürlük varken erkeklere özel hiç bir oluşum yoktur! Sayın Aile Bakanlarının ağızlarından da kadından başka bir konu duyulduğu (yaşlı, engelli ve çocuklar dışında) vaki değildir!

Velhasıl, günümüzde erkeklerin kadınlar ve kanunlar karşısındaki gücü ve iradesi, tıpkı görseldeki kedi yavrusu kadar aciz, etkisiz ve savunmasız hale getirilmiştir. Her şeye rağmen, genel yapısını bozmadan koruyabilen ve yasal zeminini kaybetse de aile reisliği konumunu sürdürebilen erkeklerin ve ailelerin varlığının yegane nedeni, kahraman ve hamiyetperver kadınlarımızdır. Onlar ki, gerek inançlarının etkisi ve Allah’ın rızası gayesiyle, gerekse geleneksel eğitimlerinden, fıtratlarından ve vicdanlarından süzülen insanlıklarının sonucu olarak kocalarına tabi oluyor, çocuklarına ve

namuslarına özenle dikkat ediyor, yuvalarının huzurlu birer cennet köşesine dönmesine vesile oluyorlar. Allah cümlesinden razı olsun! Sayılarını çoğaltsın! Eğer bunca haksızlık ve adaletsizliğe rağmen sosyal patlamalar, isyanlar ve yağmalar tıpkı batı medeniyetlerinde olduğu gibi yaşanmıyorsa, bunun temel nedeni güçlü sosyal bağlarımız, dayanışmamız ve aile birliğimizdir. Aile birliğimizin, bütün saldırılara rağmen kendisini korumaya devam edebilmesinin en önemli nedeni de aileye ve değerlerine bağlı kadınlarımızın bütün kışkırtmalara rağmen var olmaları ve bozulmadan devam edebilmeleridir. Analar sadece çocukları değil, toplumları doğurur ve büyütürler! Sağlıklı, inancılı ve dirayetli analarımız var olduğu sürece gücümüz ve umudumuz devam edecektir.

Ne mutlu emanetine sahip çıkan ve kocasının namusunu kuşa kurda yedirmeyen, harama baktırmayan, helali olabildiğince yaşatan kahraman kadınlarımıza! Ahir zamanın en büyük cihatlarından birisini onlar yapıyorlar! Kendilerini, kocalarını ve çocuklarını ateşten korumak için gece gündüz uyanık kalmaya gayret ediyorlar. Yüce Allah, onların bu ağır imtihanlarına kolaylık versin! Siyasilere, yöneticilerimize ve biz vatandaşlara hidayet, feraset, istikamet ve hayırda birlik ihsan etsin! Amin! Velhamdulillahi Rabbil Alemin!

RehberTV’de #GençEvlilikMağdurları, #SüresizNafaka ve #EnsestSapkınlığı hakkında konuştum

Rehber TV #MedyaKritik programına katılarak ülkemizin kronik sosyal mağduriyetlerine dönüşen genç evlilik mahkumları ve süresiz nafaka sorunlarını değerlendirdim. Sapkın zihniyetler tarafından kitap ve medya yoluyla çocuklarımızın ahlakını hedef alan ensest vb. sapkınlıklara karşı kontrol ve farkındalığımızın yükselmesi gerektiğini işledim.

Doğum Günü Şiiri

Kırksekize geldim bugün, Rabbim nasip eyledi.
Ne kadar şükretsem azdır, beni Mü'min eyledi.
Zevce verdi, evlat verdi, hanemi Cennet eyledi.
Bu dünyayı imtihan, ahireti hesap günü eyledi.

Ercan ÖZÇELİK
6 Haziran 2021 - İstanbul